

همان وقت که «مسبو سارسی» سرگرم آموزش اصول نقد و رمان‌نویسی به فرح انطون بود، حافظ ابراهیم داشت زبان کهنه «سطیح» را فرا می‌گرفت. واقعیتی بحرانی این دو مرد را به دو مهاجرت عجیب در زمان واداشت. یکی را رهسپار تمدن کامیاب اروپایی کرد و دیگری را به گذشته عربی که یک بار طعم موفقیت را چشیده بود، فرستاد. حافظ ابراهیم، شاعر نیل، کتایش «شب‌های سطیح» را سال ۱۹۰۶ یعنی شش سال پس از چاپ «حدیث عیسی بن هشام» منتشر کرد. دو کتاب منابع نزدیک به هم را از پیشینه فرهنگی میان خودشان تقسیم کردند. یکی مقامه بدیع‌الزمان همدانی را احیا کرد و دیگری گرد فراموشی را از خاطره «سطیح»، کاهنی که زبان مسجعی داشت و پیش از اسلام می‌زیست، زدود. علاقه به نقد وضعیت حاضر و دعوت به اصلاح آن، این دو را با هم متحد کرده بود. شاید آنچه این دو کار را به هم نزدیک می‌کرد، همان چیزی بود که ابراهیم را واداشت چند سطر از کار مولیجی (قصر جیزه) را در کار خودش بگنجاند و آشکارا به همکارش درود فرستد. همکاری که از تقلید او سرباز می‌زد، اما با او در فراخوانی صریح به نوگرایی اجتماعی همراه شده بود.

نوگرایی فکری در «شب‌های سطیح»، در گفتمانی انتقادی رخ می‌نماید که خواهان جایگزینی برای واقعیت موجود است و نیز در نوشتار روشنی که دیدگاهی را تأیید می‌کند و به دیدگاه دیگری بدگمان است. نویسنده کتاب خوشامدش را از شخصیت‌های روشنگر نامداری بیان می‌کند: جمال‌الدین افغانی (اسدآبادی) «صاحب اثر در نفوس عالیه»، عبدالرحمان کواکیبی «بلبلی که از دست صیاد گریخت»، قاسم امین «صاحب مذهب جدید و فکر صائب»، شیخ محمد عبده «که آثار افغانی را حفظ کرد، همان‌طور که افلاطون بر ان‌گهداری آثار سقراط کوشید»، موضوعاتی که در کتاب آمده هدف از نوشتن آن را روشن‌تر می‌کنند: آزادی، ازم‌پاشیدگی روزنامه‌نگاری و ابتذال زبان، خشونت استعمار انگلیس و خفت مصر، رسالت ادبیات و نقش زبان در برانگیختن انسان‌ها و ….

کتاب بر پایه دیدارهایی تخیلی میان راوی و کاهنی قدیمی و نیز بر پایه قصه‌های بی‌دربى بنا شده است و در آنجا گفت‌وگوهای بریده‌بریده میان «ابن نیل» و «سطیح» اتفاق می‌افتد. اما ابراهیم قصه را به مقاله تبدیل می‌کند و توالی قصه‌ها را به توالی مقاله‌هایی که قصه‌ها و برداشت خودش از آنها را هم‌زمان احضار می‌کند. به‌طوری‌که: در قصه اول گویا گردش بر کناره‌های نیل قرار است پرده از تنبلی و بی‌حالی ملت بردارد، در قصه دوم موضوع دیدار راوی و کاهن بیان حال و شرایط زنان است، موضوع دیدار بعدی درباره مسائل مصر و سوریه است، و… برای همین ابراهیم تنها به عنوان دو قصه «ضیق و شکوی» (تنگنا و شکایت) و « لقاء سطیح» (دیدار سطیح) بسنده می‌کند. به بعد به سراغ عنوان‌های مستقیم و عریان مقاله مثل: امتیازات بیگانگان، انگلیس، روزنامه‌نگار، آزادی، انگلیس و ارتش مصر و … می‌رود. حتی بعضی از مقاله‌ها، مثل مقاله‌ای که عنوانش «زبان عربی» است و زبان و نقش سرنوشت‌ساز آن در حرکت ملی را می‌سنجاید، کاملاً مستقل و خودبسنده‌اند. واقعیت امر این است‌که غیرت خروشان ملی، خیرال‌پدازی و نخستینی را که شاعر عربی آن با آن شروع کرده بود، از یادش برد و دیگر گفته‌هایش را صریح و نقاب‌افکنده بیان می‌کرد. راوی کارش را با دو عنصر هنری شروع کرده بود که گرایش به سبک مقاله آنها را از کارکردشان تهی کرد. آن دو عبارت بودند از: «یکی از فرزندان نیل» که به‌تنگ آمده از فساد روزگار، از خانه بیرون زده بود تا برای رسیدن به آرامش در ساحل نیل گردش کند و کاهنی قدیمی که بینشش را برداشته بود و از دوره‌ای به دوره دیگر کوچ کرده بود. این دو عنصر به‌لحاظ نظری، شخصیتی را که بحران‌هایش او را متحول کرده و «کاهن»ی را که شگفتی‌های دوران شگفت‌آوری که به آن با گذشته او را انگشت‌به‌دهان کرده‌است، دبر می‌گیرد. اما این مقاله متفکرانه که جزئیات زندگی روزمره را برمی‌انگیزد و برجسته می‌کند، دو عنصر یادشده را وادار به سکوت و نابودی می‌کند. فرزند نیل که «فجاجیج و حوادث او را غافلگیر و گرفتار کرده‌اند» فراری می‌شود و «کاهن» که از فحش برانگیخته شده تا شاهد دروزری محمد عبده و «امبرالشعرایی» احمد شوقی باشد که محصول استعداد و آرزو و اغراق بود، دچار فروپاشی می‌شود. در پایان تنها گفتمانی ملی باقی می‌ماند که رو به سوی پایانی منتظر دارد و نامش «راه اصلاح» است.

حافظ به سراغ مسائل و موضوعات مشخصی درباره مصر می‌رود که مولیجی با توانمندی بیشتری به آنها پرداخته است. مدیریت انگلیس در سودان را توصیف می‌کند. برای این توصیف به تیربینی چندانی نیاز ندارد زیرا خدمت نظامی‌اش را در آنجا گذرانده و با شورش سپاهیان سودان علیه ستم انگلیس در سال ۱۹۰۱ زندگی کرده است. حتی نزدیک بوده این زندگی سرش را بالای دار ببرد. اما در شیوه کار شاعری که در شهرت و استعداد و لطافت‌های زبانی نمی‌تواند با احمد شوقی رقابت کند، پرشنی اساسی مطرح است: چرا حافظ ابراهیم مقاله‌هایش را که موضوعات زندگی روزمره را توصیف می‌کنند با زبانی قدیمی که مهجور است و از دشواری چیزی کم ندارد بیان می‌کند؟ اگر پاسخ این باشد که ابراهیم از مولیجی تقلید کرده است، قانع‌کننده نیست. زیرا مولیجی کار ادبی مرکبی انجام داده است. از مقامه‌نویسی استقبال کرده و در

اثری از یاسمن رسام

«شب‌های سطیح» حافظ ابراهیم به روایت فیصل دراج

تجربه گذشته وسلطه بنیادها

عین حال مرگ آن را نیز اعلام کرده است. او در کارش بر آرایه‌های زبانی به‌عنوان روابط درونی تأکید کرده است. اما ابراهیم به شکلی از نوشتار روی آورده که شیفتگی‌اش را به زبان عربی برآورده می‌کند. او بیشتر به نوعی از زبان عربی تکیه می‌کند که با «خجستگی» هرچه‌تمام‌تر از زمان سطیح تا زمان لرد کورمز جریان داشته است. این اطمینان دوجانبه به مایه‌هایی در پیشینه زبانی می‌لغزد که او را راضی می‌کند و شعر دوره جاهلی، لزومیات معری، اشعار متنبی و آراء جرجانی را دربر می‌گیرد و با زبان آیینی نیز مانوس است. در مقاله‌ای با عنوان «خدیجه سردار» (نبرک فرمانده) می‌نویسد: «فَإِذَا آیامُ التَّعِیمِ وَلَتْ وَإِذَا آیامُ الْبَوسِ حَلَّتْ وَ إِذَا الْآلِیَاءُ بُرِّقَتْ وَ إِذَا الْغُھُودُ نَكَّتَتْ وَ إِذَا الْفُؤَادُ نَفَّتْ…» «هنگامی که روزهای نعمت بر سر نزدیک به این شمار آدم آورده است، بختی ندارم. بلکه آنها را با سنگ چخماق می‌زنیم. هرکس به‌طور تصادفی بدقابلی نصیبش باشد، تنبیه حق اوست و تعداد این سنگ‌های چخماق نباید از تعداد انگشتان دست بیشتر باشد…» راوی این سخن را به سطیح نسبت می‌دهد و حرف‌هایی شبیه این را هم در زبان همراهش که با تجربه انقلاب عرابیه زیسته است می‌گذارد، راوی، همراهش و کاهن دوره جاهلی همه از یک زبان استفاده می‌کنند. همه‌شان به دوره زبانی کهن نسب می‌برند. نویسنده اکنونی را ترجیح می‌دهد که «بهار» زبانی‌اش آن را نبود کرده و به خاکستر نشاندۀ است.

زبان در «شب‌های سطیح» کارکردی سه‌بعدی به عهده می‌گیرد: هویتی ملی- فرهنگی است که با متجاوز بیگانه‌ای که زبان و فرهنگ متفاوتی دارد رودررو می‌شود، مرجعی است که جانشین قدرت ملی به‌تأخیرافتاده شده‌است، شرط لازمی است که اگر نباشد یا از قدرت ملی نگهداری نکند و به آن نجسید، این قدرت وجود و ماهیتی ندارد. این زبان در ابعاد سه‌گانه‌اش به دو چیز ارجاع داده می‌شود. یکی به سازمان ست که داده‌های زبانی دارای طبقات مختلف می‌زی‌زمان را یک‌جا می‌کند و دیگری به حکومت ملی آینده که زبانی سازمانی تولید می‌کند تا نیازهای حکومت ملی و دینار خلاقه را در وجوه مختلفش پاسخ دهد. پرسش این است: چگونه حکومت ملی‌گرا و نوپایی که رو به آینده دارد، بر گنجینه‌ای زبانی که غرق در گذشته است، تکیه می‌کند.

حافظ ابراهیم سرانجام به وطنی دوباره می‌رسد که در زمان زبانی قدیم و اکنونی که بی‌سوادی سرکش آن را به بند کشیده، بنا شده است. این دویارگی به‌طور خودانگیخته از لحظه نزدیکی مقامه‌نویسی و رمان ادامه پیدا می‌کند. به این دلیل که سیطره زمان زبانی همسان، به هم‌زمان‌شدن گونه‌های ادبی و قطع ارتباطشان با تاریخ می‌انجامد. آن‌وقت است که مقامه می‌شود همان رمان در زمان لرد کرومر. این تصور محدود به زمان زبانی که تا جودان یکسان، است، اما جداسازی ابراهیم را که از بنیواییان ویکتور هوگو ترجمه‌ای دست‌وپاشکسته ارائه کرده بود، واداشت تا به زبان مرده مقامه‌نویسی اعتماد کند.

مثلا می‌گفت: «معانی مانند آهوهای رمنده‌اند» و «اما سیاست‌های‌شان به الکتریسیته می‌ماند چشم کارشان سخت کوشید درحالی‌که برای آشنایی با بنیان‌های فکری کارهای پرانکده‌ای کرد. او بر زبان به‌عنوان میراثی بزرگ تأکید می‌کند و برخی ویژگی‌هایش را به‌طور مطلق برمی‌شمارد: زبان در زمان تأثیر می‌گذارد اما زمان بر زبان تأثیری ندارد. زبان اندیشه‌ها را شکل می‌دهد اما اندیشه‌ها به زبان شکل نمی‌دهند. زبان مرتبه‌ای جودانده است که انسان با آن سخن می‌گوید و همین او را از موجودات دیگر پیش می‌اندازد. اما این دستاورد دوجانبه سرشار از یقین، وجه دیگری هم دارد که با آن در تعارض است که آن را «تبی» نام‌گذاری می‌کنیم. در برابر استعمار مسلط انگلیس و جامعه مصری که بیماری‌های اجتماعی و قدرت ناتوان محلی پریشان‌خاطر و متلاشی‌اش کرده‌اند، حافظ ابراهیم با زبانی متعلق به گذشته سنگر گرفته تا زبان را از

ادبیات

را به مقاله تبدیل کرد و مقاله را به زبان مقامه نوشت. او نقد اجتماعی صریح و سرشار از پرسش‌های جاری را در مقاله‌های فرومایه قرار می‌داد. می‌توان گفت: شاعر با روایهای نوگرایانه‌ای خو گرفت، با بهره‌گیری از آنها با زمانه‌اش به گفت‌وگو نشست و تکه‌هایی از سرگذشتش را روی آنها ثبت کرد، اما به‌دلیل یاقشاری بر گنجینه‌ای زبانی که موضوع نوشتن را «پاک می‌کرد» این تلاش‌ها به گفتمانی نوگرایانه نینجامید.

شمولیت و فراگیری زبان سنتی موروثی با تصور نوگرا سازگاری ندارد. کسی که با زبانی تخصصی سخن می‌گوید زبان را از خود اشیا و موضوعات می‌گیرد. با واحدی زبانی حرف می‌زند که همه هستی‌اش در نویسندگان و خوانندگان غربی پیدا اسلوب آن است. در زبان تخصصی چیزی هست که از بلاغت ایستا فاصله می‌گیرد. اسلوب نویسنده خلاق از مایه‌هایی برخوردار است که «سطیح» و هم‌سخنش را نقض می‌کند. در هر دوی این حالت‌ها اشباح مردگان با تجربه‌های نوگرایانه پس رانده می‌شوند. تجربه زیستی گنجینه زبانی را نقد می‌کند، آن را از نو می‌سازد. بر اسطوره «واژگان» جودانده نقطه پایان می‌گذارد. تصویری بی‌پایه که گونه‌های ادبی و تاریخ زمانی آنها را از هم جدا می‌کند. این جدایی میان گنجینه زبانی و تجربه زیستی، ابراهیم را به یک زبان خودبسنده می‌رساند که اشیای شناخته و ناشناخته را نام‌گذاری می‌کند. حافظ ابراهیم سرانجام به انسانی عربی می‌رسد که ذات‌گراست و در ایستایی‌اش بست نشسته است. چنین انسانی زبانی را که یک بار فراگرفته اذیر می‌کند و بعد با خاطر آسوده برای همیشه با آن سخن می‌گوید.

گفتمان ابراهیم موضوع فراگیری و اشتمال زبانی ایستا را مطرح می‌کند و موضوع دولت ملی موردآقایالی را که «بهار زبانی» وسایل برآمدن و برخاستن است، فرام کرده است. با قید الزام به آن می‌افزاید: فرهنگ سنتی از «بهاری زبانی» کمک خواست و بهار زبانی هم به آن کمک کرد. بنابراین دولت ملی باید زبانی را که دست یاری به طرفش دراز کرده، یاری کند. اما پندارهای ابراهیم سرشار از شکاف و گسست است. زیرا دولت استقلال باید با مردم به زبان نیازهای‌شان سخن بگوید. به زبان‌های اجتماعی گوناگونی که زبان مردم عامی، نخیکان، مهاجران و زبان کاهنانی است که به اشباح توجه می‌کنند و از جان‌ها رویگرداند. ابراهیم می‌نویسد: «خدا را گواه می‌گیرم که من همه توان و مهارت را برای مصالحه میان جماعت ادیبان وقف کردم تا شاید همه ما این دولت را که هنوز از گهواره‌اش برنخاسته پشتیبانی کنیم و سستی و ناتوانی در مرزهای خودش متحمل شده‌است». شاعر نیل دولت نورسیده را به زبان سنت و زبان سطیح و زبان گره‌و ادیبان پیوند می‌زند، بی‌آنکه بداند دارد جامعه را به یک زبان فرهنگ‌نامه‌ای سنتی فرا می‌خواند که هم‌زمان با حکومت و وحدت ملی در تقابل خواهد بود. زبان یگانه‌ای که همه بی‌هیچ سختی و مشقتی می‌نویسند، می‌خوانند، زبانی است که میان آفرینش ادبی و جامعه مدنی رابطه برقرار می‌کند. زیرا برابری شهروندان یک کشور در حقوق و تکالیف، نتیجه آموزش دموکراتیک به زبان یگانه ملی و وحدت‌آفرین است. زبانی که تفاوت‌ها و مراتب و «طبقات» زبانی را به رسمیت نمی‌شناسد.

ابراهیم زبان و جامعه را از هم جدا کرد و کار زبان را به ادبا واگذاشت. زبان و تاریخ را نیز از هم جدا کرد و زبان را به قاموس سنتی موروثی سپرد. او به‌لطف این جداسازی دوگانه «سطیح» را یک دوست صمیمی خوش‌مشرب می‌دید و زمان زبانی‌اش را مرجعی راهنما می‌دانست. آن‌گونه که راویان می‌گویند این سخن از زبان «سطیح» جاری شده است: «عَبَدَ الْمَسِیحِ عَلَی جَمَلٍ مَسِیحِ إلی سَطِیحٍ وَ قَدْ أَوْفَی عَلَی الصُّرِیحِ، یَعْتَكُ مَلَكٌ بَنَی سَاسَانَ لِإِرتِجَاسِ الْإِیوان وَ خَسَدِ النِّیرَانِ وَ رُؤِیا الْمُوبِذَانِ، رَای اِیْلاً صَحابًا تَقُودُ خِیلاً عَرباً، قَدْ أَفْتَحَتْ فِی الْوَادِ وَ اُنْتَشَرَتْ فِی الْبِلَادِ…» (مسیح تا زمینی هमार بر پشت شتری زیبا عبادت کرد و به گور رسید، پادشاه بنی‌ساسان تو را برای لیزاندن ایوان و خاموش‌کردن آتش‌ها و روایی موبدان فرستاد، شتر سرکشی دید که اسبان عربی را به دنبال خود می‌کشید، به دره هجوم آورد و در شهرها پراکنده شد…) اگر این زبان مستقر نشانه‌ای بر فقر آگاهی و فقر بیشتر فرهنگ باشد، بنابراین وقتی زبان برقرار در ذات و مرجع و موضوع و دلالتش تهیدست: بیادنی در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از وضعیت جامعه‌ای مخصوص به خودش پاشمونی می‌کند. بنیادی رمان‌های سیاه گذشته در نوشته‌های تغییرات رمان‌های پلیسی را همگام با تغییرات جامعه نشان داده‌اند. در بخشی از مقاله ابتدایی کتاب به نام «رمان سیاه» که جز، مقالات تألیفی کتاب است، به همین موضوع اشاره شده که «رمان سیاه امروز نیز همچون اسلاف سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۵۰ خود انعکاسی از